

یک نمونه دیگر از مقالات تحقیقی صمد

مشخصات قهرمان

در افسانه‌های آذربایجان

افسانه قسمت مهمی از فلکلور را تشکیل میدهد در افسانه‌ها علاوه بر جزویت‌های دیگر که عموماً از فلکلور عاید جامعه شناسان وغیره می‌شود میتوان بهترین و اصول ترین نظر زبان را پیدا کرد. علاوه افسانه‌ها سرشار از ترسکوبات زیبا و تعبیرهای لطوف آن زبانند.

مثلاً در داستانهای کور او غلو می‌توان نظر زبان ترکی را سراغ گرفت. نکفته پیداست که افسانه‌های هر ملت و کشوری خصوصیاتی دارد که آنها را از افسانه‌های ملل دیگر متمایز می‌کند. در محوطه‌های جغرافیائی مختلف و از حوادث و شرایط تاریخی گوناگون افسانه‌هایی با خصوصیات متنوع زاده می‌شود. مثلاً آنچه در نظر اول در فلکلور سیاه پوستان دیده می‌شود رنج و حسرت عظومی است که در طی هزاران سال بردگی واستشمارشدن بر آنها سنگینی کرده است و لاجرم در فلکلور شان منعکس شده است.

اصولاً فلکلور نشان دهنده و منعکس کننده احوال و افتخار و آرزوهای طبقات محروم و پائین اجتماع است و گاهی که از بالاترها و اشراف صحبت می‌شود، هنگامی است که طبقات محروم به ناجار ضمن امر ارمعاش و تحصیل با آنها برخورد می‌کنند.

چون روی سخن در این مقاله با افسانه‌های آذربایجان است همین قدر مقدمه‌چهنه هم کفایت می‌کنند.

در دروسه جای دیگر هم گفته شده که میتوان داستانهای فلکلور یک آذربایجان را سه دسته کرد:

۱— داستانهای حساس مخلوط با عشق‌های پهلوانی و دلادریها و مبارزه با پادشاهان و خوانین و فشودالها. از این دست داستانها بکمیرید داستانهای بسیار شورانگیز «کور او غلو» را که هفده داستان است. و بعدهم داستانهای کتاب دده قورقدو را.

۲— افسانه‌های صرفاً عاشقانه، از این دست بکمیرید داستانهای بسیار مشهور «عشق غریب»، «طاهر میرزا»، «اصلی و کرم»، «غیره وغیره...».

۳— افسانه‌هایی که برای بجهه‌ها و نوی و نتیجه‌ها گفته می‌شود در شبهای دراز زمستان پایی کرسی برای سرگرمی و فرورفتن به خواب شوین و شکر. همه کس دست کم نام پنجاه داستان از این دست را میداند.

دراینجا فقط می‌بردازیم به خصوصیات افسانه‌های دسته سوم

سخنی درباره چند تن از چهره‌های مشخص افسانه‌ها :

۱- «کچل» - یکی از جالب‌ترین و زنده‌ترین واصول ترین چهره‌های افسانه‌های آذربایجان است. کچل جوان فقیری است که از طبقه سوم که هیچ‌گونه وسیله معاش ندارد نهزمیتی و نه سرمایه‌ای و نه هیچ شغل و حرفه و مصب معنی. اغلب پوش ننه پیش زندگی می‌کند و از پولی که نهادش از پشم ریسی بدست می‌آورد امر ارماش می‌کند.

کچل گاهی کمکی تسلیم و تن‌برور است. اما وقتی که مجبور به کار کردن تو سوکم خود می‌شود چنان کارهای می‌کند و چنان مردی و هوش و فراستی از خود نشان مدهد که پادشاهان و وزیران و دیوهای پرزور از دستش عاجز می‌شوند، دردو کلمه بگوییم، کچل تسلیم و درعین حال چالاک و کارکن است و خوب میتواند حقه سوارکند حرفهای بامزه خیلی بلداست. داستان نویسان معاصر غلامحسین ساعدی در یکی از داستانهایش از این چهره آذربایجانی به‌خوب و استادانه بهره داری کرده است.

در افسانه‌های آذربایجان کچل اغلب با وزیر و گاهی با پادشاه درمی‌افتد و همیشه پس از شکست‌ها و خفت‌ها و گول خوردنها متوالی پیروز می‌شود و یکمین بینهم داماد پادشاه شد یا خود به جای پادشاه نشست و ننه پیش را هم وزیر کرد.

کچل سهل فرد محروم و زجردیده اجتماع است که هموشه در آرزوهای نیک بختی ساخته و خواسته است که روزی خود فرمانروای خویش باشد.

۲- ولیر - وزیر از چهره‌های منفی افسانه‌های آذربایجان است. او مردی است چاهلوس و موذی و بول پرست که هیچ مهانه خوبی باطبقات پائون اجتماع ندارد در افسانه‌های آذربایجان جدال بی‌کیرمیان وزیران و مردم درگیر است.

۳- دبو - دیوهای آذربایجان خیلی پرزور و درعین حال سخت پنجه‌اند. آنها میتوانند کوهی روی کوه دیگر بگذارند. اما بایک حرف مفت‌گول می‌خورند و بددست خود گورشان را می‌کنند یا فرارا برقرار ترجیح میدهند. مثلا در افسانه «چیتیدان» دیو حرف چوهدان را باور می‌کند و سرخود را می‌برد تا زین پایش بگذارد و از درخت بالا برود و چیتیدان را دستگیر کند.

دیوها گاهی عاشق دخترها و زنها می‌شوند و آنها را مودزدند. بندرت هم زنی هم عاشق دیوی می‌شود و اورا می‌آورد و درخانه‌اش پنهان می‌کند. مثلا در افسانه «نارخاتین»

جان دیوها اغلب در شهرهای یامیان جاروئی و آنیمه‌ای پنهان است که اگر آنرا برزمیون بنزند دیونره می‌کشد و می‌میرد.

۴- روباه و گرگ دو قهرمان آشتبانی ناپذیر و ناساز گار افسانه‌ای آذربایجانند. روباه موجودی امت مکار و آب زیر کاه و هزارفن و حقه باز که تمام سوراخ سنجه‌ها را بلد است و گرگ موجودی خشمگوی و درنده و دست و پا چلفتی که هموشه گول زبان چرب و نرم روباه را می‌خورد و در دام می‌افتد و کتک می‌خورد. روباه حقی سر شیر و آدم‌ها و شتر هم کلاه می‌گذارد و از این رهگذرشکمش را سوی می‌کند.